

HOMILIA SANT MIQUEL. CENTENARI

29 setembre 2019

"Us vull cantar a la presència dels àngels". Amb aquestes paraules donava gràcies a Déu el salmista. "Us enaltesc amb tot el cor" -afegia- "enastelc el vostre nom". Avui feim noïstres aquestes paraules, perquè en celebrar el primer centenari d'aquest centre catequètic també nosaltres compartim aquests sentiments de agraïment a Déu.

A Ell aixequem els cors perquè, amb la seva gràcia, ha acompanyat la vida d'aquest centre des que va iniciar la seva activitat el 1919. Seguint el treball que portaven a terme les Filles de Maria, amb Donya Joana Simó d'Olivar al capdavant, a l'antic oratori de Sant Miquel, un grup de joves encapçalats per en Josep Rovira i encoratjats pel sacerdot ciutadellenc Sr. Sebastià Juan Sampol de Palòs van començar a organitzar catequesis dominicals. I així es va posar en marxa el centre de catequesi de Sant Miquel; la seva feina ha estat tan fecunda.

És temps de gratitud per totes les persones que van iniciar el centre i els que es van esforçar per donar continuïtat a aquesta obra: als directors, consiliaris, membres del consell, catequistes i responsables de les diferents activitats. Són molts els noms de persones que hem de recordar amb gratitud i que van fer possible que aquesta institució hagi contribuït a la transmissió de la fe i el seu creixement entre la gent de Ciutadella.

Són molts els valors d'aquest centre. Una nota important és el fet d'estar promogut per fidels laics. Al costat de Josep Rovira Colom, es recorden els noms dels Srs. Antoni Seguí Sintes, Antoni Moll Vidal, Josep Saurina Casanovas, Bartomeu Llopis Riudavets, Pere Sintes Seguí i Antoni Anglada Juaneda. Va ser una intuïció precisa dels primers promotors posar-ho en mans dels laics. D'aquesta manera s'expressava una realitat que després el Concili Vaticà II va accentuar: que els laics s'han d'implicar en la vida i missió de l'Església, perquè són vertaderament Església. També avui la nostra Església de Menorca segueix cridant als laics a la corresponsabilitat.

Hem de valorar també totes les activitats formatives i culturals que ha desenvolupat aquest centre. A través del teatre, els Pastorets, les activitats esportives i d'aire lliure, les marxes i moltes altres iniciatives que han contribuït a educar molts filllets i joves. Servint-se d'aquests mitjans, es va facilitar fer una síntesi de la fe cristiana amb la cultura, ajudant a que la fe s'insertés en la vida del nostre poble, s'expressés en la seva llengua i es fes cultura.

No podem oblidar totes les obres socials que va promoure aquest centre. De fet, sant Miquel va néixer per atendre els joves i filllets del que fa un segle no era més que un barri humil de gent de la mar i obrers. Al llarg de la seva història ha desenvolupat moltes iniciatives solidàries i obres socials, contribuint d'aquesta manera a transmetre als més joves valors fonamentals, com són la generositat i la solidaritat amb els més febles.

Però la tasca més important, per a la qual va néixer aquest centre, és ajudar a educar en la fe als filllets i joves, contribuint a iniciar-los com a cristians. Els actuals estatuts del centre diuen que Sant Miquel és una "*comunitat eclesial cristiana de la Diòcesi de*

Menorca dedicada a estendre el regne de Déu sobre tot per mitjà de la catequesi. I celebrar la seva fe en l'Eucaristia ". Aquesta missió encomanada al Centre és extraordinària: contribuir perquè creixi la llum de la fe en els joves, ajudant-los a descobrir els valors de l'Evangelí i fer-los vida. Amb això heu contribuït a donar llum i sentit a la vida de moltes persones.

Ara bé, hem de ser molt conscients que aquesta missió no és cosa d'homes sinó de Déu. Nosaltres no podem atorgar la llum de la fe als altres, sinó només contribuir a que acullin un do que només pot provenir de Déu. És paradoxal que la finalitat principal d'aquest centre, que és la catequesi, ens transcendeix i supera per complet. El que volem és fer partícips d'una llum i una mirada, d'una manera de relacionar-se amb els altres i de situar-se al món. El tresor que volem compartir no es transmet amb persuasiva saviesa humana sinó amb el poder de Déu (cf. 1Co 2,4). Per això tota la feina que es realitza a San Miguel té un centre, que és aquesta capella i un cor, que és aquest Sagrari. Si la nostra activitat pastoral no està precedida i acompanyada per l'oració silenciosa i perllongada no podrà tenir fruit. Si no resam és perquè, en el fons, pensam que això és obra nostra i no de Déu. L'oració -i de manera particular la celebració de l'Eucaristia han d'estar en el centre de la vida d'aquesta comunitat. A més, no podem iniciar en la vida cristiana si no iniciem a l'oració i a la participació en l'Eucaristia.

També és molt important la vinculació amb la vida de l'Església diocesana. Cap comunitat cristiana pot aïllar-se de les altres perquè es convertiria en un gueto, i estaria condemnada a desaparèixer. Per això és tan important que aquesta comunitat es segueixi esforçant a participar en les celebracions, activitats i programes pastorals de la Diòcesi. Em consta que els bisbes de Menorca han cuidat i fins i tot mimat aquesta obra. També a mi m'agradaria que us sentíssiu valorats per la nostra església diocesana i integrats en ella, perquè tenim el goig de compartir una mateixa missió, que és anunciar Jesucrist.

Des de l'inici es va invocar a Sant Miquel com a intercessor i protector. El seu crit "*qui com Déu*" és una invitació a posar Déu al centre de la vida, dels nostres pensaments i accions. L'excessiva inclinació a la terra, pròpia de la cultura actual, pot impedir que aixequem la mirada al cel. En aquests moments hem de repetir, amb Sant Miquel, que no hi ha ningú com Déu, que cap valor ni persona poden ocupar el seu lloc.

La iconografia cristiana ha representat a Sant Miquel amb un drac als peus, al que venç amb la seva espasa. El drac és un símbol del mal, que no pot sortir triomfant. Als peus de sant Miquel hem de posar tot allò que pot impedir la vida cristiana d'aquesta comunitat: enveges, rancors, debilitats humanes, faltes d'amor, ... Tot això ha de quedar sota l'espasa de Sant Miquel, per poder repetir amb ell que no hi ha ningú com Déu, que només la misericòrdia i l'amor de Déu omplen la nostra vida.

"*100 anys Servint i estimant*" diu el lema que heu escollit amb encert. Han estat 100 anys servint a aquest poble de Ciutadella, al qual estimeu, ajudant a molts fillets i joves a acollir el do de la fe en Jesucrist. Que amb l'ajuda de Déu i la intercessió de Sant Miquel pugueu seguir servint i estimant molts anys més i d'aquesta manera ajudar a estendre el Regne de Déu.

HOMILIA SANT MIQUEL. CENTENARI 29 de septiembre de 2019

“Vos vull cantar a la presència dels àngels”. Con estas palabras daba gracias a Dios el salmista. “Vos enaltesc amb tot el cor” -añadía- “enastelc el vostre nom”. Hoy hacemos nuestras estas palabras, porque al celebrar el primer centenario de este centro catequístico también nosotros compartimos estos sentimientos de gratitud a Dios.

A Él damos gracias porque, con su gracia, ha acompañado la vida de este centro desde que inició su actividad en 1919. Siguiendo la labor que realizaban las Hijas de María, con Joana Simó d'Olivar a la cabeza, en el antiguo oratorio de San Miguel, un grupo de jóvenes encabezados por Josep Rovira y alentados por el sacerdote ciutadellenc Sr. Sebastià Juan Sampol de Palòs comenzaron a organizar catequesis dominicales, con lo que pusieron en marcha el centro de catequesis de San Miguel, cuya labor ha sido tan fecunda.

Es tiempo de gratitud por todas las personas iniciaron el centro y los que se esforzaron por dar continuidad a esta obra: a los directores, consiliarios, miembros del consejo, catequistas y responsables de las distintas actividades. Son muchos los nombres de personas que debemos recordar con gratitud y que hicieron posible que esta institución haya contribuido a la transmisión de la fe y su crecimiento entre las gentes de Ciutadella.

Son muchos los valores de este centro. Uno importante es el hecho de estar promovido por fieles laicos. Junto a Josep Rovira Colom, se recuerdan los nombres de Antoni Seguí Sintés, Antoni Moll Vidal, Josep Saurina Casanovas, Bartomeu Llopis Riudavets, Pere Sintés Seguí y Antoni Anglada Juaneda. Fue una intuición certera de los primeros promotores ponerlo en manos de los laicos. De esta manera se expresaba una realidad que luego el Concilio Vaticano II acentuó: que los laicos deben implicarse en la vida y misión de la Iglesia, porque son verdaderamente Iglesia. También hoy nuestra Iglesia de Menorca sigue llamando a los laicos a la corresponsabilidad.

Debemos valorar también todas las actividades formativas y culturales que ha desarrollado este centro. A través del teatro, els Pastorets, las actividades deportivas y de aire libre, las marchas y otras muchas iniciativas ha contribuido a educar a muchos niños y jóvenes. Sirviéndose de estos medios, facilitó la síntesis de la fe cristiana con la cultura, ayudando a que la fe se insertara en la vida de nuestro pueblo, se expresara en su lengua y se hiciera cultura.

No podemos olvidar todas las obras sociales que promovió este centro. De hecho, San Miguel nació para atender a los jóvenes y niños de lo que hace un siglo no era más que un barrio humilde de gentes del mar y obreros. A lo largo de su historia ha desarrollado muchas iniciativas solidarias y obras sociales, contribuyendo de esta manera a transmitir a los más jóvenes valores fundamentales, como son la generosidad y la solidaridad con el más débil.

Pero la tarea más importante, para la que nació este centro, es ayudar a educar la fe de los niños y jóvenes, contribuyendo a iniciarles como cristianos. Los actuales estatutos del centro dicen que San Miguel es una “comunitat eclesial cristiana de la

Diòcesi de Menorca dedicada a estendre el regne de Déu sobre tot per la catequesi. I celebra la seva fe en l'Eucaristia". Esta tarea es extraordinaria: contribuir a que crezca la luz de la fe en los jóvenes, ayudándoles a descubrir los valores del Evangelio y hacerlos vida. Con ello habéis contribuido a dar luz y sentido a la vida de muchas personas.

Ahora bien, debemos ser muy conscientes de que esta tarea no es cosa de hombres sino de Dios. Nosotros no podemos otorgar la luz de la fe a los demás, sino sólo contribuir a que acojan un don que solo puede provenir de lo Alto. Es paradójico que la finalidad principal de este centro, que es la catequesis, nos trasciende y supera por completo. Lo que deseamos es hacer partícipes de una luz y una mirada, de un modo de relacionarse con los demás y de situarse en el mundo. El tesoro que deseamos compartir no se transmite con persuasiva sabiduría humana sino con el poder de Dios (cf. 1 Co 2,4). Por eso todo el trabajo que se realiza en San Miguel tiene un centro, que es esta capilla y un corazón, que es este Sagrario. Si nuestra actividad pastoral no está precedida y acompañada por la oración silenciosa y prolongada no podrá tener fruto. Si no rezamos es porque, en el fondo, pensamos que esto es obra nuestra y no de Dios. La oración -y de modo particular la celebración de la Eucaristía- han de estar en el centro de la vida de esta comunidad. Además, no podremos iniciar en la vida cristiana si no iniciamos a la oración y a la participación en la Eucaristía.

También es muy importante la vinculación con la vida de la Iglesia diocesana. Ninguna comunidad cristiana puede aislarse de las otras porque se convertiría en un gueto, y estaría condenada a desaparecer. Por eso es tan importante que esta comunidad se siga esforzando en participar en las celebraciones, actividades y programas pastorales de la Diócesis. Me consta que los obispos de Menorca han cuidado e incluso mimado esta obra. También a mí me gustaría que os sintierais valorados por nuestra iglesia diocesana e integrados en ella, porque tenemos el gozo de compartir una misma misión, que es anunciar a Jesucristo.

Desde el inicio se invocó a San Miguel como intercesor y protector. Su grito "quien como Dios" es una invitación a poner a Dios en el centro de la vida, de nuestros pensamientos y acciones. El excesivo apego a la tierra, propio de la cultura actual, puede impedir que levantemos la mirada al cielo. En esos momentos es preciso repetir, con San Miguel, que no hay nadie como Dios, que ningún valor ni persona pueden ocupar su lugar.

La iconografía cristiana ha representado a San Miguel con un dragón a los pies, al que vence con su espada. El dragón es un símbolo del mal, que no puede salir triunfante. A los pies de san Miguel hay que poner todo aquello que puede impedir la vida cristiana de esta comunidad: envidias, rencores, debilidades humanas, faltas de amor,... Todo eso debe quedar bajo la espada de San Miguel, para poder repetir con él que no hay nadie como Dios, que solo la misericordia y el amor de Dios llenan nuestra vida.

"100 anys servint i estimant" dice el lema que habéis escogido con acierto. Han sido 100 años sirviendo a este pueblo de Ciutadella, al que amáis, ayudando a muchos niños y jóvenes a acoger el don de la fe en Jesucristo. Que con la ayuda de Dios y la intercesión de San Miguel podáis seguir sirviendo y estimando muchos años más y de esta manera ayudar a extender el reino de Dios.